

Л. Г. Рева

Дубина Микола Іванович

ДУБИНА Микола Іванович (02. 01. 1933, с. Дідичі, нині Ківерців. р-ну Волин. обл. – 13. 01. 2017, Київ) – літературознавець. Батько [М. Дубини](#). Доктор філологічних наук (1978), професор (1981). Член НСПУ (1976). Закін. Львів. пед. інститут (1954). Учителював, був на видавн. та наук.-організац. роботі. 1967–93 – у Київ. університеті: 1968–72 та 1986–91 – заступник декана філол. ф-ту, кер. каф. теорії літ-ри та літ. критики, кер. Шевченків. н.-д. центру; 1997–2003 – зав. гуманітар. каф., проф. Київ. гуманітар. військ. інституту. Досліджував питання історії та теорії класич. і новіт. укр. літ-ри, взаємозв'язків слов'ян. літ-р.

Основні праці

Шевченко і Західна Україна. 1969; Василь Бобинський. 1976; Олександр Мишуга. 1977; Творчість Любомира Дмитерка. 1977; Олександр Гаврилюк. 1988; Тарас Шевченко. 1989; Андрій Чайковський. 1990; Антін Крушельницький. 1993; Круті дороги повернення. 1993; 2000; Українська література: Підруч. 1993 (співавтор); Теорія літератури. 1998; Російсько-український словник військової лексики, термінів і команд. 2001; Словник літературознавчих термінів. 2003; Юрій Липа. 2005; І. Карпенко-Карий і український театр другої половини XIX – поч. XX ст. 2005 (співавт.; усі – Київ).

Бібліографічний опис:

Дубина Микола Іванович / Л. Г. Рева// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22483>. – Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).